

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Евгения Николова Коцева – Владимирова, преподавател по Криминалистика в Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“, на дисертационния труд на редовен докторант Давид Любенов Сукалински, на тема:

„ЕВРОПЕЙСКАТА КОНВЕНЦИЯ ПО ПРАВАТА НА ЧОВЕКА И ЗАДЪРЖАНЕТО КАТО МЯРКА ЗА ПРОЦЕСУАЛНА ПРИНУДА В БЪЛГАРИЯ”

за присъждане на образователната и научна степен „доктор” по
Професионално направление 3.6 Право /Наказателен процес/

1. Актуалност на темата

Необходимостта от изследване на пределите на задържане, уредени в Европейската конвенция по правата на човека (ЕКПЧ, Конвенцията) и българското законодателство, е продиктувана от въпроса за съответствието на националното ни право с ратифицираната от България през 1992 г. конвенция. Прегледът на вътрешноправната регламентация на института „задържане” показва, че дори и понастоящем тя в много аспекти излиза извън хипотезите на допустимото ограничаване на правото на свобода, посочени в чл. 5 от ЕКПЧ. Въпреки съществуващите в българската правна книжнина научни изследвания по отделни аспекти на проблема, законодателят все още не се е съобразил в пълна степен както с изискванията на Конвенцията, така и с направените в литературата предложения. Всичко това налага още веднъж да се обърне особено внимание на въпроса за съотношението между вътрешните и

международните норми при осъществяването на задържането като мярка за процесуална принуда. Това прави темата продължаващо актуална.

2. Познаване на проблема

Дисертантът показва задълбочени познания в областта на анализираната проблематика и предлага решения на някои от изследваните проблеми при осъществяването на задържането като мярка за процесуална принуда. Работата му като адвокат безспорно е допринесла в анализа на критериите, при които може да бъде ограничено правото на свободно придвижване. Целите на дисертационното изследване са правилно дефинирани, задачите са добре систематизирани, а изводите са обосновани. Горното доказва, че поставените цели в голяма степен са постигнати успешно.

3. Методика на изследването

Докторантът ползва традиционната методика за правни изследвания-представя въпросите от теоретична страна, разглежда тяхното приложение в практиката, анализира конкретни проблеми и предлага решения за тях. Докт. Сукалински борави с богата съдебна практика- българска и на Европейския съд по правата на човека, която е подбрана целенасочено, тематично и чрез нея илюстрира изследваните недостатъци на вътрешното ни право в анализ за съответствие с актовете на Съвета на Европа и с юриспруденцията на съда в Страсбург.

4. Оценка на приносите в дисертационния труд

В резултат на задълбочен анализ в дисертацията се извеждат някои теоретични обобщения с приносен характер, които могат да бъдат от практическа полза при постановяване на задържането като мярка за

процесуална принуда. Подробно са посочени обстоятелствата, за които компетентните органи следва да държат сметка при постановяване на задържането. Правилно се изтъква, че обосноваването от страна на властите на какъвто и да е срок на задържане под стража, независимо от това колко кратък е той, трябва да бъде доказано убедително. За всяко едно задържане съдът трябва да изложи конкретни мотиви за необходимостта от ограничаване на правото на свободно придвижване на привлеченото към наказателна отговорност лице, а не да се позове на универсален критерий, и т. н.

В дисертацията се правят редица предложения *de lege ferenda*, чрез които може да се постигне по-добра хармонизация между българското законодателство с това на Съвета на Европа. Предложенията касаят промени в Наказателно-процесуалния кодекс, Закона за МВР, Закона за ДАНС и др. Считаю, че направените предложения могат да бъдат както в полза на ефективните резултати в борбата с престъпността, така и в защита на установените човешки права, поради което следва да бъдат споделени.

5. Бележки и препоръки

Както към всеки научен труд на млад учен, и към настоящата дисертация могат да се отправят някои бележки и препоръки.

Извън полезрението на автора са останали някои проблеми, свързани със задържането, уредено в други закони, а и в някои подзаконовни актове.

По-задълбочено внимание би следвало да се обърне на криминалистическите аспекти на проблема.

Препоръчвам по-голяма научна смелост при дефиниране на собствените тези, отчитайки вече съществуващите постижения.

6. Заключение

Считам, че в представения дисертационен труд се съдържат научно-приложни резултати с принос за изследваната проблематика, и че същият отговаря по структура и съдържание на изискванията за придобиване на образователна и научна степен „ДОКТОР”. Изследването може да бъде значимо и полезно както за българския законодател, така и за бъдещата съдебна практика. Предвид изложеното, предлагам на уважаемото научно жури да присъди образователната и научна степен „ДОКТОР” на Давид Любенов Сукалински в направление 3.6 Право, специалност “Наказателен процес”.

19/10/2013

Изготвил становището:

Проф. д-р Евгения Коцева